

[Justitsministeren.]

af det ærede Medlem, da jeg ikke har været Medlem af Udvalget. Jeg har ikke erklæret mig uvillig til at forhandle om det, man ønskede at forhandle om.

Med Hensyn til Mindretallets Udtalelse i øvrigt maa jeg sige, at jeg er ganske forbavset over, at det ærede 13de tingvalgte Medlem kan lægge Navn til en Udtalelse om, at man ikke „fra Udvalgsflertallets eller Ministerens Side har villet forhandle om en Udvidelse af Lovforslagets Rammer ved at imødekomme et fra Landsretternes Side fremsat Ønske om, at der i Domsmandsager gives Domstolene Adgang til eventuelt at tilkalde Suppleanter for Doms mændene“. Jeg er forbavset herover, fordi det ærede Medlem jo udmærket godt ved, hvad Grunden er til, at dette Spørgsmaal ikke er optaget i Lovforslaget. Jeg gjorde under Udvalgsbehandlingen opmærksom paa, at jeg havde taget velvilligt imod den paa-gældende Henvendelse fra Landsretternes Side, men at jeg under Hensyn til, at Spørgsmaalet ikke alene vedrører Landsretterne, men ogsaa vedrører Underretterne, fandt det rigtigst at indhente Retsplejeudvalgets Udtalelse, en Optræden, som den ærede Ordfører for Venstre netop altid forlanger at jeg skal følge. Hvad er der saa at beklage sig over? Denne Udtalelse fra Retsplejeudvalget er ikke kommet endnu, og derfor kan jeg ikke tage Stilling til Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem har endelig opdaget, at man i Sverige har truffet en Ordning med Hensyn til Politiets Telefonaflytning. Som det ærede Medlem maaske kan erindre, har jeg sagt, at jeg ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal er villig til at træffe en Lovordning. Det har jeg for øvrigt sagt her, da Forespørgselen var til Behandling for en Maaned eller to siden. Dette Spørgsmaal er for Øjeblikket til Overvejelse i Justitsministeriet, og det Forslag, vi udarbejder, vil saa blive tilstillet Retsplejeudvalget. Der er intet som helst mærkværdigt heri.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, det ærede 16de tingvalgte Medlem (Stein), frister, efter hvad jeg har lagt Mærke til, en overmaade trist Skæbne i dette høje Ting. Han synes aldrig at kunne faa Lov til at være med til, hvad der fore-gaar. I de Tilfælde, hvor jeg har stødt paa det ærede Medlem under Forhandlingerne

her, slutter han altid med at sige, at der ikke har været nogen Mulighed for Forhandlinger i Udvalget. Jeg ved ikke, da jeg ikke er Medlem af Udvalget, hvad det ærede Medlem sigter til. Alle vi andre har formentlig haft rig Mulighed for i Løbet af de Maaneder, Forslaget har ligget i Udvalg, at forhandle, og jeg vil henstille til det ærede 16de tingvalgte Medlem i fremtidige Tilfælde at tage lidt kraftigere fat; saa skal han se, det gaar nok. Jeg har naturligvis ikke noget imod, tværtimod vilde det være mig meget magtpaaliggende, som det ærede Medlem sagde, at være med til at skabe den størst mulige Tillid hos Befolkningen til de Forslag, der bliver vedtaget; men skal det lykkes, saa kræver denne Opgave ganske anderledes Energi og Lyst til at være med fra den højtærede Oppositions Side end den, jeg har nydt godt af de sidste Par Aar. Saa længe Oppositionen ikke er mere interesseret i at faa fornuftige Lovregler tilvejebragt, maa jeg klare mig uden den Tillid.

Til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Lannung), som jo foretog en relativt detaljeret Gennemgang af Ændringsforslagene, vil jeg sige, at jeg ikke kan være enig med ham i, at den tidligere Formulering af § 29, 2det Stykke, førte til, at man praktisk taget i alle Tilfælde skulde eller kunde lukke Dørene, hvor det drejede sig om Tiltale mod Nazister og Kommuniste. Det skulde dog ikke gerne være saaledes, at disse Sager i Almindelighed skulde vedrøre Statens Forhold til fremmede Magter. Det vil da forhaabentlig kun være i de sjældne Tilfælde, at man kan paastaa dette, selv om det drejer sig om Nazister og Kommuniste. Derfor anser jeg heller ikke Ændringen til § 29 for saa betydningsfuld, som det ærede Medlem gjorde, men da vi i øvrigt er enige, skal jeg ikke uddybe dette Spørgsmaal. Heller ikke kan jeg indse, at der kan bruges saa stærke Udtryk som „en positiv Landvinding for Offentlighedsprincippet“, men for min Skyld maa man saamænd gerne bruge det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad „forventes“ betyder, om det betyder „med Føje forventes“, vil jeg sige, at forvente for mig betyder forvente, og jeg agter ikke at føje noget som helst til, der gør Begrebet mere uklart. I det hele taget er det en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side — en Misforstaaelse, der utvivlsomt skyldes